

Gudme (RV):

Normalt plejer det at være en praktisk procedure, at man slår forslag, der drejer sig om den samme lov, sammen til en fælles forhandling, men i dette tilfælde har vi i retsudvalget skønnet, at det nok var mest praktisk, at der først blev lejlighed til at udtale sig om justitsministerens forslag til ny færdselslov og derefter om det forslag, som hr. Voigt m. fl. har fremsat til ændring af en enkelt bestemmelse i færdselsloven.

Hvad angår justitsministerens forslag til færdselslov, kan jeg på alle ordføreres vegne tilkendegive, at vi ikke finder anledning til at tage en færdselspolitisk debat her ved denne genfremsættelse. Vi konstaterer, at det, der er tale om med enkelte korrekturmæssige ændringer, der ikke gør nogen forandring i forhold til helheden, er en genfremsættelse af det forslag, som ministeren fremsatte den 3. marts 1975, og som vi havde en udførlig førstebehandling af her i tinget den 10. april i år.

Derfor skal jeg på samtlige ordføreres vegne henvise til de principielle betragtninger om færdselsloven, som vi dengang fremsatte, og sige, at det, vi har brug for nu, er at komme i gang med en grundig udvalgsbehandling. Den regner vi med at påbegynde i morgen og derefter fortsætte med en fast færdselsdag under retsudvalgets arbejde de næste mange uger, således at der skulle være mulighed for at have et færdigt forslag til forhandling og afstemning her i folketinget i foråret 1976.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg skal nøjes med at takke for hr. Gudmes bemærkninger. Jeg tager dem som udtryk for, at folketingets partier finder det nødvendigt fremfor snakken her på stedet at komme i gang med det arbejde, som er en absolut nødvendighed for at blive færdig med det store lovforslag. Jeg glæder mig til samarbejdet i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Ophævelse af sikkerhedssele tvangen). [af Voigt m. fl.].

(Lovforslag nr. 7. Fremsat 8/10 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg skal ikke sige mange ord om forslaget. I forrige samling var problematikken omkring sikkerhedssele til debat, meget stærk debat, og der blev foretaget to afstemninger her i det høje ting, og ved begge afstemninger var der flertal for den paragraf, der nu er indføjet i loven. Jeg finder fortsat dette flertals afgørelse rigtig.

Otto Mørch (S):

Fremskridtspartiets forslag, repræsenteret ved bl. a. hr. Voigt, har jeg som ministeren en kølig holdning til, ja, jeg vil endda forstærke kuldegraderne til dette forslag. Jeg synes simpelt hen, det er noget pjat at komme med et forslag til ændring af en vedtagelse, der to gange markant er stemt om, nemlig ved navneopråb i dette høje ting. Man burde fra fremskridtspartiets side efterhånden forstå, at folketinget ikke er nogen sandkasse, hvor man gang gå gang kan møde op med de små skovle. Det er i alt fald ikke med til at styrke parlamentet i forhold til befolkningen på denne måde at lave obstruktionenslignende aktioner, som det her er tilfældet. Man kan i øvrigt også undre sig over — eller det kan man måske ikke, når det er hr. Voigt, det drejer sig om — at han har et særligt forhold til begrebet lovlighed og ulovlighed, når han offentligt som folketingsmand kan opfordre befolkningen til at overtræde landets love, hvilket nemlig er sket med hensyn til obligatorisk brug af sikkerhedssele. Men man får måske et særligt forhold til, hvad der er lovligt og ulovligt, når man er medlem af hr. Glistrups parti, hvem ved.

Jeg håber, jeg hermed måske stærkt, men ikke for stærkt, har udtrykt socialdemokratiets vurdering af lovforslag nr. 7, som man kunne have sparet folketingets tid med ikke at have fremsat.